

PARLAMENTUL EUROPEAN

2004

2009

Document de ședință

FINAL
A6-0089/2007

28.3.2007

RAPORT

privind stoparea pierderii biodiversității până în 2010
(2006/2233(INI))

Comisia pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară

Raportor: Adamos Adamou

CUPRINS

	Pagina
PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN.....	3
EXPUNERE DE MOTIVE.....	18
AVIZ AL COMISIEI PENTRU AGRICULTURĂ ȘI DEZVOLTARE RURALĂ	21
AVIZ AL COMISIEI PENTRU PESCUIT	26
PROCEDURĂ	30

PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN

privind stoparea pierderii biodiversității până în 2010 (2006/2233(INI))

The European Parliament,

- având în vedere Comunicarea Comisiei privind „Stoparea pierderii biodiversității până în 2010 și ulterior: susținerea serviciilor ecosistemice pentru bunăstarea oamenilor” (COM(2006)0216),
- având în vedere Rezoluția sa din 20 octombrie 1998 privind Comunicarea Comisiei către Consiliu și Parlamentul European privind o strategie a Comunității Europene în domeniul biodiversității¹,
- având în vedere Rezoluția sa din 14 martie 2002 privind Comunicarea Comisiei către Consiliu și Parlamentul European privind planurile de acțiune pentru biodiversitate în domeniul conservării resurselor naturale, al agriculturii, al pescuitului și al dezvoltării și cooperării economice²,
- având în vedere avizul său din 25 iunie 1993 referitor la propunerea de decizie a Consiliului privind încheierea Convenției privind Diversitatea Biologică³,
- având în vedere Directiva 79/409/CEE a Consiliului din 2 aprilie 1979 privind conservarea păsărilor sălbatice (directiva păsări)⁴ și Rezoluția sa din 17 ianuarie 2001 privind punerea în aplicare a Directivei 92/43/CEE privind conservarea habitatelor naturale (directiva habitate)⁵,
- având în vedere poziția sa din 31 mai 2001 referitoare la propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului de instituire a celui de-al șaselea Program comunitar de acțiune pentru mediu (2001-2010)⁶,
- având în vedere revizuirea Strategiei pentru dezvoltare durabilă a UE (SDD UE) - o nouă strategie⁷,
- având în vedere rezultatele celei de-a opta reuniuni a Conferinței părților la Convenția privind diversitatea biologică și ale celei de-a treia reuniuni a părților la Protocolul de la Cartagena privind biosecuritatea,
- având în vedere articolul 45 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară și

¹ JO C 341, 9.11.1998, p. 41.

² JO C 47, 27.2.2003, p. 575.

³ JO C 194, 19.7.1993, p. 401.

⁴ JO L 103, 25.4.1979, p. 1.

⁵ JO C 262, 18.9.2001, p. 132.

⁶ JO C 47 E, 21.2.2002, p. 113.

⁷ Documentul Consiliului 10117/06, 9.6.2006.

avizul Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală, precum și cel al Comisiei pentru pescuit (A6 0089/2007),

- A. întrucât ritmul actual îngrijorător de pierdere a biodiversității este probabil să se accelereze și să continue în lipsa unor măsuri pe scară largă;
- B. întrucât sunt disponibili puțini indicatori adecvați pentru a măsura în mod eficient gradul în care cerințele imperative ale diversității biologice sunt respectate la punerea în aplicare a diferitelor politici, unul dintre cei mai importanți fiind Indicele comun al păsărilor de câmp (Common Farmland Bird Index);
- C. întrucât biodiversitatea joacă un rol esențial în susținerea vieții și a mijloacelor de existență, a dezvoltării economice și sociale și a bunăstării oamenilor, precum și în atingerea obiectivelor de dezvoltare ale mileniului până în 2015;
- D. întrucât, în conformitate cu evaluarea ecosistemelor pentru mileniu realizată de ONU în 2005, de la începutul anilor 1960 s-a produs un declin în 2/3 din ecosisteme;
- E. întrucât factorii principali care acționează în spatele pierderii diversității biologice sunt schimbarea climei, degradarea mediului, utilizarea metodelor agricole intensive și administrarea necorespunzătoare a pădurilor și a resurselor de apă;
- F. consideră că, în calitate de utilizatoare a biodiversității, agricultura are de îndeplinit un rol esențial în administrarea și menținerea acestei biodiversități; consideră că politica agricolă comună (PAC) trebuie să promoveze, de acum înainte, modele de producție sustenabile care, viabile fiind din punct de vedere economic, să permită totodată desfășurarea unor acțiuni ambientale, punerea în valoare și reabilitarea biodiversității majorității speciilor animale, vegetale și microbiene.
- G. întrucât sunt urgent necesare eforturi coordonate și intense pentru a stopa pierderea biodiversității până cel mai târziu în 2010,
 1. întâmpină cu satisfacție comunicarea Comisiei datorită abordării sale conceptuale, obiectivelor prioritare pentru perioada 2007-2008 și principalele măsuri de sprijin și consideră că aceasta constituie un bun punct de plecare pentru o abordare orientată și mai pregnant spre atingerea, în 2010, a țintei stabilite cu privire la biodiversitate; susține, de asemenea, decizia de a pune accentul pe aplicarea cu mai multă fermitate a politicii și a măsurilor existente;
 2. insistă asupra valorii intrinsece a biodiversității, precum și asupra necesității urgente de a o proteja împotriva degradării datorate influenței și intervenției umane, inclusiv, dar fără a se limita la exploatare, schimbările climatice și dispariția habitatelor;
 3. își exprimă profunda îngrijorare privind pierderea continuă a biodiversității și declinul serviciilor ecosistemice asociate;
 4. recunoaște importanța vitală a ecosistemelor sănătoase pentru prosperitate și bunăstare în UE și în întreaga lume;

5. subliniază faptul că modificările climatice și dispariția biodiversității se află în strânsă legătură și sunt importante în egală măsură;
6. reafirmă nevoia urgentă de a face eforturi pentru îndeplinirea angajamentelor de stopare a pierderii biodiversității în UE până în 2010 (asumate de Consiliul European la Göteborg în 2001, Strategia de dezvoltare durabilă și al șaselea Program de acțiune comunitar pentru mediu); subliniază că sunt urgent necesare eforturi coordonate și intense pentru oprirea acestei tendințe, în special având în vedere scurtul timp rămas pentru îndeplinirea angajamentelor pentru 2010; sprijină abordarea integrată propusă în comunicarea Comisiei, în conformitate cu care stoparea diminuării biodiversității ar trebui să facă parte din toate politicile specifice ale Uniunii Europene;
7. recunoaște posibila importanță a recentului concept de servicii ecosistemice, astfel cum este promovat prin comunicarea Comisiei ca un instrument ce permite includerea valorii economice a biodiversității în alte domenii politice, și propune ca menținerea serviciilor ecosistemice să devină un scop fundamental al politicilor orizontale și sectoriale ale UE; cu toate acestea, atrage atenția asupra scăderii valorii biodiversității în ceea ce privește avantajele pe oamenii le-ar putea avea din aceasta, ori asupra faptului că diminuarea biodiversității este considerată exclusiv ca o preocupare economică;
8. salută Planul de acțiune al UE pentru 2010 și ulterior și recunoaște că acesta este un instrument vital și o ultimă oportunitate de a reuni actorii de la nivel comunitar și de la nivelul statelor membre în cadrul unor acțiuni cheie de realizare a angajamentelor pentru 2010; însă, dat fiind timpul limitat disponibil pentru punerea în aplicare, îndeamnă Comisia să se asigure că structurile necesare sunt pregătite pentru aplicarea sa efectivă și imediată la nivel comunitar și la nivelul statelor membre;
9. recunoaște faptul că planul de acțiune va fi insuficient pentru conservarea biodiversității și susținerea pe termen lung a serviciilor ecosistemice; salută toate propunerile de lansare a unei dezbateri în UE asupra unei viziuni pe termen lung destinate să constituie cadrul pentru o politică pe termen mai lung; invită Comisia să înceapă procesul de dezvoltare a unei viziuni pe termen lung a UE în domeniul biodiversității, destinate să constituie cadrul pentru viitoarele evoluții politice;
10. astfel, solicită Comisiei să analizeze și să facă propuneri de măsuri concrete pentru a integra costul diminuării biodiversității în activitățile care au un impact negativ important asupra biodiversității;
11. Adoptă opinia conform căreia întreaga societate a UE, inclusiv sectoarele comercial și educațional, trebuie să se implice activ în procesul de protecție a biodiversității.

DOMENIUL POLITIC 1 – BIODIVERSITATEA ȘI UE

Cele mai importante habitate și specii (Obiectivul 1)

12. subliniază rolul vital jucat de directivele păsări și habitate în protejarea biodiversității UE, recunoaște importanța finalizării rețelei Natura 2000 pe pământ și în mare, a gestionării

eficiente și a finanțării adecvate a acestei rețele, a amenajării teritoriale efectuate ținând cont de această rețea și a consolidării coerenței, flexibilității și conectivității rețelei, în special în lumina modificărilor climaterice;

13. subliniază importanța includerii în rețeaua Natura 2000 a unor zone din regiunile și teritoriile de peste mări, aflate sub suveranitatea statelor membre ale UE;
14. subliniază importanța măsurilor suplimentare, destinate, în special, protecției speciilor amenințate și recunoaște, în acest sens, importanța extinderii aplicării planurilor de acțiune pentru regenerarea speciilor; subliniază că stadiul de conservare a habitatele și speciile a căror protejare este prevăzută de directivă ar trebui să facă obiectul unor reexaminări științifice regulate;
15. Relevă necesitatea elaborării unor măsuri specifice de promovare a biodiversității în noile state membre și interdependența dintre serviciile ecosistemice, cum sunt conservarea peisajului și turismul.
16. constată că promovarea metodelor selective de pescuit constituie o prioritate, deoarece va contribui la durabilitatea resurselor halieutice și la menținerea biodiversității prin reducerea capturilor accesorii;
17. subliniază importanța unei ample biodiversități în regiunile ultraperiferice și solicită să se adopte măsuri de tipul „directive natura” pentru conservarea acestora și utilizarea sa durabilă;
18. recunoaște că în timp ce prinderea și comerțul cu animale vii continuă să prezinte pericole pentru biodiversitate, și Europa are un număr de instituții zoologice și alte organizații care demonstrează, prin intermediul unor programe de creștere a animalelor și măsuri de conservare in situ, că joacă un rol important în supraviețuirea unora dintre speciile amenințate;
19. salută intenția Comisiei de a pune în aplicare o politică maritimă comună bazată pe o abordare holistică a oceanelor și atrage atenția asupra necesității de a conserva oceanele din punct de vedere al mediului și al ecologiei, astfel încât să se garanteze dezvoltarea economică a unor sectoare precum pescuitul, turismul și altele;

Un mediu rural și un mediu marin mai largi (Obiectivele 2 și 3)

20. recunoaște faptul că amenajarea teritorială și exploatarea speciilor sălbatice (prin vânătoare și pescuit) reprezintă factorii principali care afectează biodiversitatea și serviciile ecosistemice; subliniază, în special, pericolele pentru terenurile agricole și pădurile cu o valoare naturală ridicată, generate atât de exploatarea intensă, cât și de abandon; recunoaște existența pericolelor pentru stocurile de pești, speciile nevizate și habitatele marine, generate de practicile de pescuit nedurabile din punct de vedere ecologic, inclusiv de pescuitul ilegal și de pescuitul prin tehnologii distructive și neselective;

21. Relevă că păstrarea diversității peisagistice a zonelor rurale ale Europei este esențială, nu numai pentru menținerea serviciilor oferite de o agricultură sustenabilă, ci și pentru prezervarea fluxului genetic dintre populațiile aparținând faunei și florei sălbatice.
22. subliniază importanța punerii în aplicare a politicii comune revizuite din domeniul pescuitului (PCP), deoarece aceasta are în vedere dezvoltarea sustenabilă a resurselor halieutice și descurajează pescuitul excesiv, care constituie o amenințare pentru viața marină;
23. invită Comisia să întocmească un program de acțiune specific pentru combaterea pescuitului ilegal, nedeclarat și nereglementat (INN), care constituie o amenințare gravă pentru reprovizionarea stocurilor de pește;
24. salută propunerea prezentată de Uniunea Europeană și statele membre de a încorpora ecosistemele marine și fluviale în rețeaua NATURA 2000 de zone protejate și solicită să fie luate în considerare și zonele de reproducere a stocurilor de pește;
25. invită Comisia să continue consolidarea rețelei NATURA 2000 prin extinderea acesteia la cele zece noi state membre care au aderat la Uniune în 2004, precum și la Bulgaria și România, de vreme ce, în urma aderării acestor două țări, Marea Neagră face parte acum din apele comunitare;
26. îndeamnă statele membre să valorifice toate oportunitățile disponibile în cadrul PAC și PCP pentru a sprijini obiectivele privind biodiversitatea într-un mediu rural și un mediu marin mai largi (adică în afara siturilor Natura 2000); solicită integrarea în continuare a considerentelor privind biodiversitatea și serviciile ecosistemice în PAC și PCP și identificarea cu precădere a oportunităților oferite în acest sens de revizuirea bugetului pe 2008-2009;
27. își exprimă îngrijorarea față de repercusiunile pe care le pot avea asupra biodiversității introducerea unor specii exotice și eventuala evadare a unor pești modificați genetic în ecosistemele marine și invită Comisia să aprofundeze analiza riscurilor în această privință;
28. îndeamnă Comisia să încurajeze și să sprijine studiile legate de creșterea în captivitate a unor noi specii, în special cele afectate de pescuitul excesiv, astfel încât să se răspundă acelor nevoi ale pieței care ar putea fi amenințate de reducerea capturilor;
29. își exprimă îngrijorarea față de diminuarea diversității animalelor de fermă și a soiurilor de plante; astfel, solicită transpunerea imediată a Directivei 98/95/CE a Consiliului¹, care conține o bază legală pentru a permite, în cadrul legislației privind comercializarea semințelor, conservarea, prin utilizarea in situ și în exploatațiile agricole, a soiurilor amenințate de erodare genetică.
30. Relevă că PAC și dinamica de dezvoltare asociată care conduce, pe de o parte, la specializare și intensificare și, pe de altă parte, la marginalizare și utilizarea sub posibilități a terenului, au contribuit, în ultimele decenii, la o sărăcire semnificativă a

¹ JO L 25, 01.02.1999, p. 1.

biodiversității;

31. Atrage atenția asupra mării bogății de specii și a diversității genetice a animalelor și culturilor agricole și pledează pentru prezervarea și consolidarea acestei diversități;
32. îndeamnă Comisia să își revizuiască planurile de gestiune și redresare pentru anumite specii de pește, care frecvent nu sunt adaptate monitorizării corecte a speciilor respective; îndeamnă Comisia să pună în aplicare măsuri cu grad de specificitate mai ridicat, compatibile cu uneltele și metodele de pescuit utilizate în zonele biogeografice date;
33. subliniază importanța aplicării eficiente și la timp a directivei-cadru privind apa pentru atingerea unei „stări ecologice bune” a apelor dulci și a recomandării privind amenajarea integrată a zonelor de coastă; îndeamnă statele membre să utilizeze instrumentele economice prevăzute la articolele 5 și 9 din directiva-cadru privind apa, pentru a stimula folosirea atentă a acestei resurse limitate și să asigure o bază financiară solidă pentru punerea în aplicare a planurilor de gestionare a bazinelor hidrografice; subliniază importanța aplicării unei directive cadru ambițioase privind mediul marin în scopul atingerii unei „stări bune” a mediului marin; subliniază cât de important este ca viitoarea strategie marină să stabilească ca obiectiv fundamental prioritar menținerea biodiversității și a serviciilor ecosistemice;
34. îndeamnă Comisia să verifice mai bine modul în care este respectată legislația comunitară în domeniul luptei împotriva poluării și degradării ecosistemelor marine;
35. recunoaște daunele imense cauzate ecosistemelor din UE de poluanți, cu precădere de poluanții difuzi acizi și de poluanții responsabili pentru eutroficare, inclusiv amoniul provenit de la ferme; subliniază importanța reducerii presiunilor create de acești poluanți, în special în siturile Natura 2000 și în alte zone cu valoare naturală ridicată și în împrejurimile acestora; evidențiază oportunitatea de a aborda aceste preocupări în cursul viitoarei revizuirii a directivei privind limitele naționale de emisii, precum și prin aplicarea la timp a Strategiei tematice privind calitatea aerului;
36. recunoaște pericolul pe care îl reprezintă anumite pesticide, inhibitori de flacără și alte substanțe chimice toxice bioacumulabile și persistente pentru ecosisteme; subliniază importanța în acest sens a aplicării eficiente a REACH; subliniază necesitatea de a monitoriza bioacumularea de astfel de poluanți prin utilizarea prădătorilor din vârful lanțului trofic în mediile terestre, de apă dulce și marine; apoi, consideră că o atenție deosebită ar trebui acordată pericolelor legate de utilizarea pesticidelor, care sunt toxice și destinate utilizării în mediul înconjurător; relevă că noua legislație europeană cu privire la pesticide – propunerea de regulament privind introducerea pe piață a produselor fitosanitare (COM(2006)0388 – 2006/0136(COD)); propunerea de directivă-cadru privind utilizarea durabilă a pesticidelor (COM(2006)0372 - 2006/0132(COD)); strategia tematică pentru utilizarea durabilă a pesticidelor (COM(2006)0373 - 2007/2006(INI)) – ar trebui să garanteze că sărăcirea biodiversității europene nu se va accentua din cauza utilizării pesticidelor;
37. Relevă că promovarea denumirilor de origine protejate și a indicațiilor geografice protejate joacă un rol fundamental pentru păstrarea specialităților regionale, a culturii rurale asociate cu acestea în ansamblu și a practicilor agricole ancestrale asociate, care

permit prezervarea peisajului și a sistemelor agricole rurale ca habitate pentru numeroase specii sălbatice.

38. Relevă că, în 1992, a fost făcut un prim pas către integrarea protecției biodiversității în PAC și că, ulterior, reforma din 2003 a introdus măsuri cum sunt eco-condiționarea, plata agricolă unică (decuplarea) și dezvoltarea rurală, care exercită efecte benefice asupra biodiversității.
39. Propune ca biodiversitatea să constituie unul dintre principiile cheie ale examenului stării de sănătate a PAC („health check”) preconizat pentru anul 2008 și consideră că se impune utilizarea acestuia pentru determinarea eficienței diferitelor măsuri în materie de biodiversitate, în special a măsurilor din sectorul forestier, precum și pentru remedierea adecvată a neajunsurilor din acest domeniu;
40. Atrage atenția asupra noilor reglementări privind dezvoltarea rurală (perioada de programare 2007-2013), care prevede, *inter alia*, finanțarea Natura 2000, include măsuri agro-ambientale și măsuri pentru prezervarea resurselor genetice în agricultură, sprijină administrarea sustenabilă a fondului forestier și menține plățile destinate zonelor dezavantajate natural;
41. Pledează pentru încurajarea parteneriatelor (local/regional) dintre proprietarii și utilizatorii terenurilor, organizațiile pentru protecția naturii, guvern și centrele specializate, astfel ca acestea să colaboreze pentru a găsi soluții locale la problemele biodiversității printr-o abordare „de jos în sus”;
42. Solicită ca producerea și utilizarea biomasei la producerea energiei și drept combustibil să fie exploatate ca modalități de largire a biodiversității în agricultură; consideră că aceasta trebuie să se reflecte în finanțarea cercetării în cadrul celui de al 7-lea program-cadru de cercetare și că producerea biomasei nu ar trebui să fie lăsată să determine un declin al biodiversității, nici în Uniunea Europeană și nici în afara acesteia;

Dezvoltarea regională și teritorială (Obiectivul 4)

43. recunoaște fragmentarea tot mai mare a ecosistemelor rezultată din extinderea infrastructurii, industriei și locuințelor; afirmă că, printr-o planificare atentă, pot fi reduse în mare măsură daunele produse ecosistemelor și pot fi identificate oportunitățile benefice pentru ecosisteme; îndeamnă statele membre să se asigure că proiectele finanțate din Fondurile structurale și de coeziune nu prejudiciază biodiversitatea și serviciile ecosistemice, ci optimizează beneficiile pentru biodiversitate; îndeamnă statele membre să acorde prioritate menținerii și refacerii biodiversității și a serviciilor ecosistemice în cadrul planificării teritoriului la nivel național, regional și local și să acorde biodiversității atenția necesară atunci când operează evaluări ambientale strategice (EAS) și evaluări de impact asupra mediului (EIM);

Speciile alogene invazive și genotipurile alogene (Obiectivul 5)

44. recunoaște că SAI reprezintă o principală amenințare pentru biodiversitate și că răspândirea SAI este exacerbată de deplasarea tot mai intensă a persoanelor și mărfurilor; solicită insistent elaborarea unui răspuns cuprinzător al Comunității la această problemă,

inclusiv printr-un sistem de alertă timpurie, completarea lipsurilor din cadrul legislativ, care să includă elaborarea unei strategii a UE privind SAI;

45. subliniază că imunocontracepția ar putea juca un rol decisiv în combaterea speciilor alogene invazive (SAI) și ia act de cercetarea considerabilă efectuată în prezent în acest domeniu; îndeamnă Comisia să aloce fonduri pentru cercetarea europeană în domeniul imunocontracepției și să lanseze o cerere de propuneri de proiecte; observă că programul LIFE + este unul din cadrele actuale care ar putea fi utilizate pentru a încuraja mai mult acțiunile privind SAI.
46. invită Comisia să prezinte propuneri legislative pentru limitarea introducerii speciilor alogene în Uniunea Europeană și să monitorizeze respectarea Convenției CITES;
47. atrage atenția asupra efectelor uneori dezastruoase pe care le pot produce organismele exotice în ecosistemul marin; solicită măsuri urgente de prevenire a transferului organismelor în apa de balast și îndeamnă statele membre să aplice Convenția internațională pentru controlul și managementul apelor de balast și sedimentelor navelor în cadrul OMI;
48. invită Comisia Europeană să instaureze controale reale în ceea ce privește deversarea apei de balast în apele Uniunii Europene;
49. accentuează importanța aplicării integrale a cadrului legislativ al UE privind organismele modificate genetic; evidențiază posibilele riscuri pe care producția la scară industrială a culturilor modificate genetic le-ar putea reprezenta pentru biodiversitate și solicită Comisiei să evalueze impactul asupra ecosistemelor europene;
50. își exprimă îngrijorarea față de posibilitatea ca anumiți pești modificați genetic să evadeze în ecosistemele marine și față de eventualitatea reproducerii lor cu pești locali, ceea ce poate perturba biodiversitatea ecosistemelor respective; invită Comisia Europeană să interzică introducerea peștilor modificați genetic în lanțul alimentar al Uniunii Europene;
51. salută intenția declarată a Comisiei de a introduce o legislație specifică privind certificarea ecologică a peștilor și îndeamnă Comisia să prezinte, în cel mai scurt timp posibil, o propunere legislativă în acest sens;

DOMENIUL POLITIC 2 – UE ȘI BIODIVERSITATEA GLOBALĂ

Guvernanța internațională (Obiectivul 6)

52. sprijină cu tărie aplicarea eficientă a Convenției privind diversitatea biologică (CDB) și solicită insistent Uniunii Europene să ia inițiativa în acest domeniu; subliniază importanța aplicării programelor de lucru ale CDB, inclusiv în zonele protejate; subliniază necesitatea încheierii lucrărilor privind un regim internațional pentru accesul la resursele genetice și împărțirea beneficiilor; subliniază necesitatea de a accentua consolidarea și sinergiile reciproce între acordurile internaționale în domeniul mediului și propune obligația țărilor terțe care beneficiază de subvenții din partea UE de respecta politicile UE privind biodiversitatea;

53. recunoaște amenințarea pentru biodiversitate în largul mării; solicită încheierea unui acord privind protecția biodiversității în largul mării, în cadrul Convenției ONU privind dreptul mării; îndeamnă UE să continue să își asume un rol conducător în acest sens;
54. consideră că este vitală promovarea unor acorduri și a unor planuri comune de acțiune între UE și țări terțe, care să vizeze conservarea zonelor marine comune;
55. evidențiază pericolul pe care îl reprezintă pescuitul de larg cu traulul de fund, precum și alte practici de pescuit nedurabile pentru biodiversitate ; ia act de recenta decizie a Adunării Generale a ONU în acest sens; îndeamnă Comisia să prezinte cât mai curând posibil propuneri legislative privind pescuitul de fund în largul mării; îndeamnă Comisia să colaboreze cu ONU și cu organizațiile regionale de management al pescuitului competente, dacă există, pentru adoptarea și punerea în practică a unor măsuri de gestionare a tuturor activităților de pescuit în larg, inclusiv cu traulul; mai solicită Comisiei să acționeze pentru aplicarea de urgență a măsurilor de protejare a habitatelor importante din larg împotriva practicilor de pescuit distructive, inclusiv a pescuitului cu traulul de fund;
56. susține în întregime „Mesajul de la Paris” lansat la închiderea Conferinței de la Paris (19-21 septembrie 2006) privind biodiversitatea în cooperarea europeană pentru dezvoltare; îndeamnă Comisia și statele membre interesate să asigure finanțarea adecvată a aspectelor de mediu și de biodiversitate din țările și teritoriile de peste mări ale UE, precum și accesul îmbunătățit la programele europene al organismelor și ONG-urilor locale, în coordonare cu autoritățile locale,
57. deplânge atenția limitată acordată aspectelor biodiversității în acordurile comerciale bilaterale și multilaterale; pledează pentru integrarea biodiversității ca dimensiune a comerțului internațional și a eforturilor depuse la nivel mondial pentru modificarea modelelor de producție și de consum nesustenabile; în consecință, solicită Comisiei și statelor membre să acorde prioritate absolută recunoașterii intereselor cu caracter necomercial în cadrul negocierilor în curs de desfășurare la OMC;

Asistența externă (Obiectivul 7)

58. împărtășește profunda preocupare exprimată de raportul Curții de Conturi privind integrarea problemelor de mediu în cooperarea pentru dezvoltare și concluziile revizuirii politicii UE privind biodiversitatea (2004) cu privire la nivelul redus de aplicare al planului de acțiune pentru biodiversitate în cooperarea economică și pentru dezvoltare; salută apelul lansat în cadrul consensului european pentru dezvoltare de a se aloca mai multe fonduri pentru biodiversitate și de a integra tot mai mult biodiversitatea în cooperarea pentru dezvoltare;
59. atrage atenția că, în ciuda acestor aspirații, fondurile alocate biodiversității în programele de asistență externă ale Comunității și ale statelor membre sunt limitate; salută a 4-a reconstituire a Fondului global de mediu, realizată recent, dar regretă faptul că aceasta nu reprezintă o creștere în termeni reali a finanțării pentru biodiversitate; subliniază importanța vitală a alocării de fonduri limitate pentru prioritățile privind biodiversitatea din țări terțe;

60. accentuează importanța vitală a integrării reale a problemelor legate de biodiversitate în programele de asistență externă ale Comunității și ale statelor membre (inclusiv măsuri de sprijin bugetar) pentru a se asigura că acestea generează efecte negative asupra biodiversității și serviciilor ecosistemice; subliniază importanța în acest sens a creării în țările beneficiare a unei capacități de integrare a problemelor legate de biodiversitate în strategiile naționale de dezvoltare (inclusiv strategiile de reducere a sărăciei);
61. își exprimă profunda preocupare pentru faptul că, în ciuda aspirațiilor politice, în realitate există un risc mare ca noua generație de documente regionale și naționale de strategie să continue să ignore nevoile legate de biodiversitate fără un angajament mult mai activ al Comisiei față de țările beneficiare în acest sens;

Comerțul (Obiectivul 8)

62. recunoaște „amprenta ecologică” lăsată de comerțul UE asupra biodiversității și serviciilor ecosistemice în țări terțe; îndeamnă Comisia și statele membre să identifice efectele majore ale comerțului asupra biodiversității și serviciilor ecosistemice, în special prin evaluări ale impactului asupra dezvoltării durabile; subliniază importanța aplicării unor măsuri de reducere a impactului ecologic al globalizării în cadrul acordurilor multilaterale, regionale și bilaterale de liber schimb; insistă asupra faptului că politicile europene nu duc la o reducere a biodiversității în țările terțe;
63. își exprimă profunda preocupare față de importurile de materii prime în UE, inclusiv lemn, ulei de palmier și soia, care conduc la despădurirea zonelor tropicale; își exprimă preocuparea că urmărirea tot mai evidentă a obținerii de biocombustibili poate exacerba presiunea asupra pădurilor tropicale; solicită Comisiei și statelor membre să acționeze urgent pentru adoptarea de măsuri pentru prevenirea sau minimizarea efectelor negative ale acestui tip de comerț asupra pădurilor tropicale, inclusiv prin acorduri bilaterale în cadrul programului pentru aplicarea legislației în domeniul forestier, guvernantă și schimburi comerciale (FLEGT); solicită insistent Comisiei să prezinte cât mai curând posibil o analiză a opțiunilor legislative pentru reducerea importurilor de lemn tăiat ilegal;
64. invită statele membre să-și intensifice eforturile de combatere a comerțului ilegal cu specii prevăzute în Convenția CITES și invită statele membre și Comisia să consolideze acțiunile și un răspuns coordonat pentru aplicarea CITES;
65. își exprimă preocuparea față de faptul că acordurile de parteneriat în domeniul pescuitului au exacerbat în trecut presiunile asupra stocurilor de pește, asupra speciilor nevizate și asupra habitatelor marine din apele teritoriale ale unor țări terțe; subliniază faptul că este vital să se asigure că acordurile de parteneriat în domeniul pescuitului contribuie la menținerea stocurilor de pește la niveluri care suportă o producție maximă durabilă echilibrată și la minimizarea efectelor asupra speciilor nevizate și asupra habitatelor marine; îndeamnă Comisia și statele membre să se asigure că flotele de pescuit ale UE operează în conformitate cu aceste acorduri;

DOMENIUL POLITIC 3 – BIODIVERSITATEA ȘI MODIFICĂRILE CLIMATERICE

Modificările climaterice (Obiectivul 9)

66. recunoaște faptul că a început o perioadă inevitabilă de modificări climaterice care va avea efecte semnificative asupra ecosistemelor globale și ale UE; subliniază faptul că multe efecte ale modificărilor climaterice asupra societății umane și economiei vor fi resimțite prin intermediul modificărilor ecosistemului; recunoaște că modificările ecosistemului și efectele asupra speciilor pot fi deja observate; în consecință, subliniază importanța vitală a unei abordări ecosistemice pentru adaptarea la modificările climaterice, în special în ceea ce privește politicile care afectează exploatarea solurilor, a apelor și a mediului marin; solicită UE să continue să își asume o poziție de lider incontestabil pe plan internațional în activitatea de reducere a emisiilor globale de gaze cu efect de seră;
67. subliniază faptul că este important să se asigure că măsurile de limitare a modificărilor climaterice, cum ar fi dezvoltarea surselor regenerabile de energie, sunt evaluate pentru a se asigura că ele țin seama în mod adecvat de efectele negative potențiale asupra biodiversității și că astfel de efecte sunt prevenite sau reduse la minimum – în special în ceea ce privește fermele eoliene și biocombustibilii;
68. recunoaște că modificările climaterice vor exercita puternice presiuni suplimentare asupra ecosistemelor UE; subliniază importanța vitală a unei mari rețele coerente de zone protejate (în special siturile Natura 2000) și a unui mediu sănătos mai larg în scopul consolidării rezistenței ecosistemelor la modificările climaterice; subliniază necesitatea reducerii presiunilor „convenționale” la care sunt expuse ecosistemele (fragmentarea, exploatarea excesivă, poluarea, invazia speciilor alogene), a elaborării de măsuri suplimentare, concepute pentru a face față presiunii pe care o exercită, în plus, schimbarea climei, precum și aceea a unei evaluări urgente a habitatelor și speciilor celor mai expuse la riscurile ce decurg din aceasta;

DOMENIUL POLITIC 4 – BAZA DE CUNOȘTINȚE

Cunoștințele (Obiectivul 10)

69. recunoaște imensa provocare pe care o reprezintă înțelegerea biodiversității; își exprimă profunda preocupare pentru faptul că nivelul resurselor destinate cercetării asupra biodiversității și ecosistemelor este mult prea redus dată fiind importanța critică a acestei chestiuni pentru prosperitatea și bunăstarea noastră; solicită insistent să se acorde o mai mare prioritate finanțării cercetării în domeniul biodiversității în cadrul programelor de cercetare comunitare (al șaptelea program-cadru) și naționale;
70. recunoaște că este necesar să se instituie mecanisme mai eficiente pentru ca ansamblul de date legate de biodiversitate și serviciile ecosistemice să aibă o mai mare influență asupra politicilor duse la nivelul Comunității și al statelor membre și la nivel internațional; sprijină propunerea de creare a unui nou mecanism al UE pentru recomandări independente și competente în acest scop, luându-se în considerare, în mod corespunzător, dispozițiile existente; solicită Comisiei să elaboreze studii și evaluări ale consecințelor producției de energie durabilă asupra biodiversității și mutațiilor suferite de biodiversitate în zonele urbane, inclusiv efectele pozitive și negative ale apariției de noi specii în zonele urbane;
71. este preocupat de scăderea numărului indivizilor din multe specii de pești și de faptul că

avizele științifice ale ICES (Consiliul Internațional pentru Explorarea Apelor Maritime) nu sunt luate în considerare, sau sunt luate în considerare doar parțial, atunci când se stabilesc capturile totale admisibile anuale; recunoaște că avizele științifice nu reprezintă dictate politice, dar consideră că, în cazul în care recomandările științifice nu sunt respectate, acest lucru trebuie să fie justificat de motive solide și cu argumente puternice; consideră că, în acest caz, Comisia și Consiliul trebuie, de asemenea, să aducă dovezi pentru a demonstra că principiul producției maxime echilibrate este respectat efectiv în cadrul UE;

72. invită Comisia să finanțeze studii privind ecosistemele marine, în special în zonele cu o biodiversitate bogată și cu o activitate de pescuit intensă;

MĂSURI DE SPRIJIN

Finanțare

73. își exprimă profunda preocupare față de constrângerile financiare cu care se confruntă Natura 2000 și alte acțiuni referitoare la biodiversitate în cadrul Planului de acțiune UE până în 2010 și ulterior, generate de deciziile privind perspectivele financiare;
74. Subliniază responsabilitatea statelor membre de a folosi toate oportunitățile disponibile în cadrul PAC, al PCP, al Fondurilor structurale și de coeziune, al programului Life+ și al celui de-al șaptelea Program cadru și de a aloca resurse naționale; solicită insistent să se acorde o mai mare atenție necesităților financiare la revizuirea bugetului 2008-2009, în cursul căreia ar trebui să se facă o evaluare a suficienței și disponibilității creditelor comunitare pentru biodiversitate, în special pentru Natura 2000;
75. deplânge însă faptul că propunerea Comisiei, sprijinită de Parlament, de a aloca încă 20 de miliarde de euro pentru politica de dezvoltare rurală în contextul cadrului financiar 2007-2013, nu a fost aprobată de Consiliu, cu atât mai mult cu cât banii ar fi putut fi utilizați în mod specific la extinderea și intensificarea măsurilor privind biodiversitatea;
76. își exprimă regretul că resursele financiare disponibile pentru FEADER sunt mult sub nivelul care ar fi fost necesar pentru a produce efectul dorit în ceea ce privește administrarea rețelei Natura 2000, condiționată de agricultură și silvicultură, sprijinul propus pentru îmbunătățirea cunoștințelor și monitorizare fiind cu deosebire deficitar;
77. atrage atenția asupra necesității de a acorda compensații financiare comunităților locale ale căror venituri au fost afectate negativ în urma unor acțiuni specifice destinate prezervării mediului marin;
78. atrage atenția asupra posibilităților oferite de directiva privind responsabilitatea în domeniul mediului de a aplica principiul „poluatorul plătește” și îndeamnă statele membre să profite de aceste posibilități în scopul finanțării unor măsuri destinate atingerii obiectivelor ecologice, inclusiv a celor expuse în directivele privind habitatele și păsările.

Consolidarea procesului decizional

79. salută propunerea pentru o dezbatere în cadrul UE asupra unei viziuni pe termen mai lung

privind biodiversitatea și serviciile ecosistemice care să constituie un cadru politic; subliniază faptul că această dezbatere ar trebui să fie corelată în mod explicit cu viitorul Europei; solicită insistent ca această dezbatere să fie cât mai cuprinzătoare posibil și, în special, să fie realizată la nivel regional; solicită insistent ca valorile europene privind natura (atât în cadrul UE, cât și pe plan global) să constituie o parte explicită a Declarației valorilor europene, propusă a fi emisă sub președinția germană;

80. recunoaște înalta calitate a evaluărilor impactului politic referitoare la inițiativele Comunității privind politica în domeniul mediului; regretă faptul că, în evaluările impactului politic al inițiativelor politice din alte sectoare, dimensiunea de mediu este redusă în mod frecvent; îndeamnă Comisia și statele membre să verifice că nici o nouă inițiativă politică nu au efecte negative semnificative asupra biodiversității și să asigure că, în procesul de evaluare a impactului, în cazul în care sunt identificate astfel de efecte potențiale, considerentele privind biodiversitatea, inclusiv efectele asupra serviciilor ecosistemice, beneficiază de un tratament adecvat;
81. subliniază importanța complementarității între acțiunile la nivel comunitar și la nivelul statelor membre; recunoaște valoarea unică a Planului de acțiune al UE până în 2010 și ulterior ca instrument de sporire a complementarității; în consecință, îndeamnă statele membre să își alinieze acțiunile cu cele ale Planului de acțiune; îndeamnă statele membre să extindă această aliniere până la nivel regional și local;
82. insistă asupra importanței aplicării și respectării integrale și coerente a directivelor privind păsările și habitatele; insistă asupra faptului că statele membre și Comisia trebuie să aloce suficiente resurse și să acorde suficientă atenție acestui lucru;
83. subliniază importanța amenajării teritoriale în legătură cu biodiversitatea și serviciile ecosistemice; îndeamnă statele membre să consolideze abordările și metodele la nivel regional și local pentru a menține biodiversitatea și serviciile ecosistemice, inclusiv prin aplicarea complementară a programului Natura 2000, măsuri de amenajare a bazinelor hidrografice și de dezvoltare rurală, și, pe mare, prin aplicarea abordării la nivel de ecosistem expuse în directiva privind strategia marină;
84. îndeamnă Comisia să exercite presiuni asupra celor răspunzători pentru întârzierile succesive care au împiedicat înființarea unor consilii consultative regionale pentru pescuit, vitale pentru o mai bună monitorizare și prezervare a resurselor halieutice;

Parteneriate

85. salută apelul la consolidarea parteneriatelor dintre interesele biodiversității și principalele grupuri interesate; subliniază importanța parteneriatelor cu deținătorii și utilizatorii principali ai resurselor terestre, hidrologice și marine; sprijină, în mod special, parteneriatele cu vânzătorii, pescarii, fermierii și silvicultorii și cu sectoarele de afaceri și financiar; recunoaște rolul important jucat de Countdown 2010 în acest sens;

Educație, sensibilizare și participare

86. subliniază importanța sensibilizării intense a publicului cu privire la rolul biodiversității și al ecosistemelor pentru prosperitate și bunăstare; îndeamnă Comisia și statele membre să

consolideze semnificativ programele și campaniile de educare și informare a publicului larg, să promoveze dorința de acțiune la nivel politic și să consolideze participarea activă a publicului larg la măsurile de conservare; subliniază importanța accesului la informație și la justiție în această privință;

87. Remarcă faptul că numeroase persoane sunt afectiv sensibile la frumusețea peisajului și apreciază componentele istorice și antropice ale acestuia; regretă că agricultura practică pe scară largă a afectat biodiversitatea și frumusețea peisajelor naturale; consideră că restaurarea peisajelor, de exemplu reconstruirea gardurilor între pășuni, ar fi vii apreciată și ar contribui la restabilirea biodiversității;
88. observă că grădinile zoologice și acvariile europene sunt vizitate anual de mai bine de 100 de milioane de oameni și recunoaște că aceste instituții joacă un rol important în sensibilizarea opiniei publice în ceea ce privește mediul;
89. îndeamnă Comisia să lanseze campanii de sensibilizare a opiniei publice cu privire la problemele legate de conservarea resurselor halieutice și a ecosistemelor asociate;

MONITORIZARE, EVALUARE ȘI REVIZUIRE

90. subliniază importanța indicatorilor pentru informarea publicului și a factorilor de decizie cu privire la progresele realizate; salută propunerea privind setul de indicatori principali privind biodiversitatea; solicită insistent adoptarea și reținerea unui indicator privind biodiversitatea ca indicator structural și ca indicator de dezvoltare durabilă;
91. evidențiază importanța vitală a consolidării capacităților și metodelor de monitorizare pe termen lung în sprijinul setului de indicatori și a asigurării unor surse mai diversificate de informații privind starea biodiversității, presiunile asupra biodiversității și eficiența reacției politice; subliniază necesitatea de a face disponibile pe larg aceste informații printr-un sistem de informații utilizate în comun;
92. susține proiectele existente, în cadrul cărora se elaborează indicatori obiectivi de monitorizare și evaluare a biodiversității și solicită Comisiei să asigure respectarea obligațiilor asumate de Uniunea Europeană prin semnarea Convenției asupra biodiversității, și anume utilizarea sustenabilă, păstrarea biodiversității și repartizarea corectă și echitabilă a beneficiilor ce rezultă din aceasta, să-și fixeze ca obiectiv stocarea materialului de referință referitor la specii și varietăți exclusiv în state semnatare ale Convenției asupra biodiversității, să armonizeze informația disponibilă și să facă uz de rețelele existente;
93. salută propunerea Comisiei de a prezenta, la jumătatea perioadei (sfârșitul anului 2008) și la finalul perioadei (sfârșitul anului 2010 și sfârșitul anului 2013), evaluări ale progreselor realizate pentru atingerea obiectivelor prevăzute în planul de acțiune din comunicarea Comisiei prezentată Consiliului și Parlamentului; subliniază că rezultatele acestor evaluări ar trebui să fie luate în considerare în cadrul proceselor mai largi de revizuire politică și bugetară, inclusiv revizuirea bugetului 2008-2009 și revizuirile politice și bugetare perioada de după 2013; îndeamnă Comisia să prezinte o strategie cuprinzătoare pe termen lung privind biodiversitatea pentru perioada care urmează după 2010;

94. consideră că obligațiile existente în ceea ce privește raportarea trebuie raționalizate și simplificate și că viitoarele rapoarte nu trebuie să conducă la o creștere a poverii administrative;

0

0 0

95. Încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre.

EXPUNERE DE MOTIVE

What is Biodiversity?

This is an all encompassing term to describe the variety of all life and natural processes on Earth.

The Convention on Biological Diversity defines it as “the variability among living organisms from all sources [...] this includes diversity within species, between species and of ecosystems”¹.

Facts and Figures

The development humanity has benefited from in the last decades has been associated with a decline in both the variety and extent of natural systems that is of biodiversity. This loss of biodiversity, at the levels of ecosystems, species and genes, is of concern not just because of the important intrinsic value of nature, but also because it results in a decline in ‘ecosystem services’ which natural systems provide. These services include production of food, fuel, fibre and medicines, regulation of water, air and climate, maintenance of soil fertility, cycling of nutrients.

As noted by the Millennium Ecosystem Assessment (MA) released in March 2005, human activities have taken the planet to the edge of a massive wave of species extinctions, further threatening our own well-being. For instance, current rates of loss are estimated at 100 to 1,000 times natural background levels. The Millennium Assessment puts a special emphasis on how ecosystem services contribute to human well-being and concludes that humanity’s future depends on healthy ecosystems.

Some figures in particular:

- The abundance of species has declined by 40% between 1970 and 2000.
- Since 2000, 36 million hectares of primary forest have been lost each year.
- In the Caribbean region, hard coral cover has declined by 80%.
- 35% of mangroves have been lost in just 20 years.

The 2010 Biodiversity Target

The EU has made significant declarations in this regard. EU Heads of State or Government agreed in 2001 “to halt the decline of biodiversity [in the EU] by 2010”² and to “restore habitats and natural systems”³. In 2002, they joined some 130 world leaders in agreeing “to significantly reduce the rate of biodiversity loss [globally] by 2010”⁴.

¹ Article 2, CBD.

² Presidency Conclusions, Göteborg European Council 15 and 16 June 2001.

³ COM(2001)0264.

⁴ World Summit for Sustainable Development, Plan of Implementation.

The goal of halting the loss of biodiversity by 2010 is the subject of several key international agreements. Each recognises the rapid degradation of ecosystems and habitats, the increasing threat to many species populations and the urgent need to take action that will halt the decline in irreplaceable natural resources.

For the first time, an overall conservation target has been adopted rather than generally formulated objectives that may or may not have the desired conservation effect. However, given the current rapid decline in biodiversity, both in Europe and worldwide, and the ever-increasing extent and intensity of many human activities, the objective of halting the decline in biodiversity by 2010 will require unprecedented efforts in adapting our activities to the needs of natural systems.

The Position of the Rapporteur

The Rapporteur stresses that the 2010 biodiversity target is just around the corner. There's an emerging consensus about what needs to be done to save biodiversity within the next years:

1. Species and ecosystems need space to develop and recover. The maintenance of ecosystem services - as promoted by the Commission Communication- should become a fundamental goal of all EU horizontal and sectoral policies.
2. 75% of all fisheries are fully exploited or over-fished. Species like cod, haddock and halibut are already threatened. If we do not move towards sustainable use, there will be no fish left for our grandchildren. The Rapporteur thus recognises the threats posed to fish stocks, non-target species and marine habitats caused by ecologically unsustainable fishing practices including illegal fishing;
3. Roads, factories and housing destroy habitats for animals and plants. If urban and rural development continues to ignore nature, our surroundings will be dominated by concrete and pollution.
4. Climate change is considered to be the greatest challenge for humanity. With changing conditions, ecosystems and habitats will change as well. The Rapporteur stresses the vital importance of an ecosystem approach for adaptation to climate change, in particular in relation to policies which affect land, water and marine use. It is an obligation to fight climate change and make sure that species can migrate or adapt to new surroundings.
5. If you release a species outside its usual habitat, it might simply die. In other cases, the so-called alien invasive species have thrived and destroyed local flora and fauna. As you never know how things turn out, reducing these invasions is crucial. In this regard the Rapporteur stresses that the spread of IAS is exacerbated by the increasing movement of people and goods and urges for the development of a comprehensive community response to the problem, including an early warning system, measures to fill in the gaps in the legislative framework, including the development of an EU Strategy on IAS.

6. Biodiversity is the foundation for sustainable development. Its ecosystem services provide the basis for all economic activity. Biodiversity concerns need thus be integrated into all areas of policy-making. Measures include market incentives, development assistance, biodiversity-friendly trade and international governance processes.
7. Member States must take up all available opportunities under CAP, CFP, Cohesion and Structural Funds, LIFE+ and Seventh Framework Programme in order to support the biodiversity targets and to allocate national resources. Moreover greater consideration must be given to financial needs in the 2008-09 budget review, during which there should be an assessment of the sufficiency and availability of EU financing for biodiversity, especially for Natura 2000.
8. Lastly but not least, the Rapporteur recognises that the EU Action Plan to 2010 and Beyond is a vital tool and last opportunity to bring together actors at Community and MS levels on key actions to meet the 2010 commitments. However given the limited time remaining for implementation the Commission must ensure that the necessary structures are in place for its immediate and effective implementation at Community and MS levels.

19.12.2006

AVIZ AL COMISIEI PENTRU AGRICULTURĂ ȘI DEZVOLTARE RURALĂ

destinat Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară

privind stoparea pierderii biodiversității până în 2010
(2006/2233(INI))

Raportor pentru aviz: Thijs Berman

SUGESTII

Comisia pentru agricultură și dezvoltare rurală recomandă Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară, competentă în fond, includerea următoarelor sugestii în propunerea de rezoluție ce urmează a fi adoptată:

1. întâmpină cu satisfacție comunicarea Comisiei și consideră că aceasta constituie un bun punct de plecare pentru o abordare orientată și mai pregnant spre atingerea, în 2010, a țintei stabilite cu privire la biodiversitate și susține decizia de a pune accentul pe aplicarea cu mai multă fermitate a politicii și măsurilor existente;
2. relevă că PAC și dinamica de dezvoltare asociată care conduce, pe de o parte, la specializare și intensificare și, pe de altă parte, la marginalizare și utilizarea sub posibilități a terenului, au contribuit, în ultimele decenii, la o sărăcire semnificativă a biodiversității;
3. Atrage atenția asupra mării bogății de specii și a diversității genetice a animalelor și culturilor agricole și pledează pentru prezervarea și consolidarea acestei diversități;
4. constată că oferta de produse alimentare de pe piață nu reflectă pe deplin diversitatea speciilor și a varietăților și pledează pentru promovarea diversificării ofertei de produse agricole, atât prin comercializare directă, cât și prin comercializarea în cooperare cu detailiștii și cu industria prelucrătoare;
5. constată că producătorii agricoli și amelioratorii de varietăți regionale au nevoie de siguranță juridică în ceea ce privește producția și comercializarea; solicită, în consecință, transpunerea imediată a Directivei 98/95/CE a Consiliului, care preconizează o bază legală care să permită, în cadrul legislației privind comercializarea semințelor, conservarea, prin utilizarea in situ și în exploatațile agricole, a soiurilor amenințate de erodare genetică.

6. consideră că factorii principali care acționează în spatele pierderii diversității biologice sunt schimbarea climei, degradarea mediului, utilizarea metodelor agricole intensive și administrarea necorespunzătoare a pădurilor și a resurselor de apă;
7. relevă că păstrarea diversității peisagistice a zonelor rurale ale Europei este esențială, nu numai pentru menținerea serviciilor oferite de o agricultură sustenabilă, ci și pentru prezervarea fluxului genetic dintre populațiile aparținând faunei și florei sălbatice.
8. relevă că promovarea denumirilor de origine protejate și a indicațiilor geografice protejate joacă un rol fundamental pentru păstrarea specialităților regionale, a culturii rurale asociate cu acestea în ansamblu și a practicilor agricole ancestrale asociate, care permit prezervarea peisajului și a sistemelor agricole rurale ca habitate pentru numeroase specii sălbatice.
9. relevă că, în 1992, a fost făcut un prim pas către integrarea protecției biodiversității în PAC și că, ulterior, reforma din 2003 a introdus măsuri cum sunt eco-condiționarea, plata agricolă unică (decuplarea) și dezvoltarea rurală, care exercită efecte benefice asupra biodiversității; atrage atenția asupra noilor reglementări privind dezvoltarea rurală (perioada de programare 2007-2013), care prevede, *inter alia*, finanțarea Natura 2000, include măsuri agro-ambientale și măsuri pentru prezervarea resurselor genetice în agricultură, sprijină administrarea sustenabilă a fondului forestier și menține plățile destinate zonelor dezavantajate natural;
11. constată că resursele financiare alocate prin cadrul financiar 2007-2013 Fondului de dezvoltare rurală (FEADER), fondurile de coeziune, fondurile structurale și Life+ permit finanțarea în continuare, în mod prioritar, a proiectelor privind biodiversitatea și a rețelei Natura 2000;
12. deplânge însă faptul că propunerea Comisiei, sprijinită de Parlament, de a aloca încă 20 de miliarde de euro pentru politica de dezvoltare rurală în contextul cadrului financiar 2007-2013, nu a fost aprobată de Consiliu, cu atât mai mult cu cât banii ar fi putut fi utilizați în mod specific la extinderea și intensificarea măsurilor privind biodiversitatea;
13. își exprimă regretul că resursele financiare disponibile pentru FEADER sunt mult sub nivelul care ar fi fost necesar pentru a produce efectul dorit în ceea ce privește administrarea rețelei Natura 2000, condiționată de agricultură și silvicultură, sprijinul propus pentru îmbunătățirea cunoștințelor și monitorizare fiind cu deosebire deficitar;
14. propune ca biodiversitatea să constituie unul dintre principiile cheie ale examenului stării de sănătate a PAC („health check”) preconizat pentru anul 2008;
15. consideră că este necesar ca examenul stării de sănătate („health check”) din 2008 să fie utilizat pentru determinarea eficienței diferitelor măsuri în materie de biodiversitate, în special a măsurilor din sectorul forestier, precum și pentru remedierea adecvată a neajunsurilor din acest domeniu;
16. consideră că, în calitate de utilizatoare a biodiversității, agricultura are de îndeplinit un rol esențial în administrarea și menținerea acestei biodiversități; consideră că politica agricolă comună (PAC) trebuie să promoveze, de acum înainte, modele de producție

sustenabile care, viabile fiind din punct de vedere economic, să permită totodată desfășurarea unor acțiuni ambientale, punerea în valoare și reabilitarea biodiversității majorității speciilor animale, vegetale și microbiene.

17. Pledează pentru încurajarea parteneriatelor (local/regional) dintre proprietarii și utilizatorii terenurilor, organizațiile pentru protecția naturii, guvern și centrele specializate, astfel ca acestea să colaboreze pentru a găsi soluții locale la problemele biodiversității printr-o abordare „de jos în sus”;
18. relevă necesitatea elaborării unor măsuri specifice de promovare a biodiversității în noile state membre ale UE și subliniază interdependența dintre serviciile ecosistemice, cum sunt conservarea peisajului și turismul;
19. Solicită ca producerea și utilizarea biomasei la producerea energiei și drept combustibil să fie exploatate ca modalități de lărgire a biodiversității în agricultură; consideră că aceasta trebuie să se reflecte în finanțarea cercetării în cadrul celui de al 7-lea program-cadru de cercetare și că producerea biomasei nu ar trebui să fie lăsată să determine un declin al biodiversității, nici în Uniunea Europeană și nici în afara acesteia;
20. solicită Comisiei să studieze cum ar putea fi integrate aspectele legate de biodiversitate într-un ecocertificat; ținând seama de următoarele exigențe: trebuie stabilit dacă viitoarele ecocertIFICATE sunt realmente fezabile, regulile pieței comune nu trebuie subminate prin distorsionarea concurenței dintre produsele statelor membre, iar competitivitatea produselor comunitare nu trebuie să fie periclitată în raport cu rivalii lor provenind din state extracomunitare;
21. deplânge atenția limitată acordată aspectelor biodiversității în acordurile comerciale bilaterale și multilaterale; pledează pentru integrarea biodiversității ca dimensiune a comerțului internațional și a eforturilor depuse la nivel mondial pentru modificarea modelelor de producție și de consum nesustenabile; în consecință, solicită Comisiei și statelor membre să acorde prioritate absolută recunoașterii intereselor cu caracter necomercial în cadrul negocierilor în curs de desfășurare la OMC;
22. întâmpină cu satisfacție intenția de a acționa în sensul menținerii biodiversității la nivel global, în special în domeniul cooperării în scopul dezvoltării;
23. susține proiectele existente, în cadrul cărora se elaborează indicatori obiectivi de monitorizare și evaluare a biodiversității și solicită Comisiei să asigure respectarea obligațiilor asumate de Uniunea Europeană prin semnarea Convenției asupra biodiversității, și anume utilizarea sustenabilă, păstrarea biodiversității și repartizarea corectă și echitabilă a beneficiilor ce rezultă din aceasta, să-și fixeze ca obiectiv stocarea materialului de referință referitor la specii și varietăți exclusiv în state semnatare ale Convenției asupra biodiversității, să armonizeze informația disponibilă și să facă uz de rețelele existente;
24. atrage atenția asupra necesității ca publicul să fie informat cu privire la acțiunile UE vizând protejarea diversității biologice și asupra beneficiilor economice și sociale care decurg din aceasta;

25. consideră că obligațiile existente în ceea ce privește raportarea trebuie raționalizate și simplificate și că viitoarele rapoarte nu trebuie să conducă la o creștere a poverii administrative;
26. Adoptă opinia conform căreia întreaga societate a UE, inclusiv sectoarele comercial și educațional, trebuie să se implice activ în procesul de protecție a biodiversității.
27. salută intenția de a prezenta Parlamentului și Consiliului un raport anual asupra stadiului de aplicare a Planului de acțiune privind biodiversitatea.

PROCEDURĂ

Titlu	Stoparea pierderii biodiversității până în 2010
Numărul procedurii	[2006/2233(INI)]
Comisia competentă în fond	Comisia pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară
Aviz emis de către Data anunțului în plen	AGRI 28.9.2006
Raportor pentru aviz Data numirii	Thijs Berman 11.9.2006
Raportorul (raportoarea) pentru aviz substituit	-
Examinare în comisie	21.11.2006 19.12.2006
Data adoptării	19.12.2006
Rezultatul votului final	+: 36 -: - 0: -
Membri titulari prezenți la votul final	Vincenzo Aita, Marie-Hélène Aubert, Katerina Batzeli, Thijs Berman, Niels Busk, Luis Manuel Capoulas Santos, Giuseppe Castiglione, , Joseph Daul, Albert Deß, Gintaras Didžiokas, Carmen Fraga Estévez, Duarte Freitas, Jean-Claude Fruteau, Ioannis Gklavakis, Lutz Goepel, Bogdan Golik, Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf, Esther Herranz García, Heinz Kindermann, Albert Jan Maat, Diamanto Manolakou, Mairead McGuinness, María Isabel Salinas García, Agnes Schierhuber, Willem Schuth, Czesław, Adam Siekierski, Brian Simpson, Csaba Sándor Tabajdi, Marc Tarabella, Witold Tomczak, Kyösti Virrankoski, Janusz Wojciechowski, Andrzej Tomasz Zapałowski
Membri supleanți prezenți la votul final	Pilar Ayuso, Bernadette Bourzai, Astrid Lulling
Membri supleanți [articolul 178 alineatul (2)] prezenți la votul final	-
Observații (date disponibile într-o singură limbă)	.-

25.1.2007

AVIZ AL COMISIEI PENTRU PESCUIT

destinat Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară

privind stoparea pierderii biodiversității până în 2010
(2006/2233(INI))

Raportor pentru aviz: Ioannis Gklavakis

SUGESTII

Comisia pentru pescuit recomandă Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară, competentă în fond, includerea următoarelor sugestii în propunerea de rezoluție ce urmează a fi adoptată:

1. subliniază importanța punerii în aplicare a politicii comune revizuite din domeniul pescuitului, deoarece aceasta are în vedere dezvoltarea durabilă a resurselor halieutice și descurajează pescuitul excesiv, care constituie o amenințare pentru viața marină;
2. subliniază importanța propunerii de „Directivă privind strategia marină” (COM(2005)0505) și reamintește că este necesar ca statele membre să întocmească planuri naționale orientate către conservarea resurselor biotice și abiotice asociate mediului marin;
3. consideră că este vitală promovarea unor acorduri și a unor planuri comune de acțiune între UE și țări terțe, care să vizeze conservarea zonelor marine comune;
4. salută intenția Comisiei de a pune în aplicare o politică maritimă comună bazată pe o abordare holistică a oceanelor și atrage atenția asupra necesității de a conserva oceanele din punct de vedere al mediului și al ecologiei, astfel încât să se garanteze dezvoltarea economică a unor sectoare precum pescuitul, turismul și altele;
5. invită Comisia să întocmească un program de acțiune specific pentru combaterea pescuitului ilegal, nedeclarat și nereglementat (INN), care constituie o amenințare gravă pentru reprovizionarea stocurilor de pește;
6. reamintește importanța celui de-al șaptelea Program-cadru de cercetare și necesitatea de a considera pescuitul și exploatarea durabilă a oceanelor ca prioritate strategică pentru

conservarea mediului marin;

7. îndeamnă Comisia să își revizuiască planurile de gestiune și redresare pentru anumite specii de pește, care frecvent nu sunt adaptate monitorizării corecte a speciilor respective; îndeamnă Comisia să pună în aplicare măsuri mai specifice, care să fie compatibile cu uneltele și metodele de pescuit utilizate în zonele biogeografice respective;
8. constată că promovarea metodelor selective de pescuit constituie o prioritate, deoarece va contribui la durabilitatea resurselor halieutice și la menținerea biodiversității prin reducerea capturilor accesorii;
9. îndeamnă Comisia să verifice mai bine modul în care este respectată legislația comunitară în domeniul luptei împotriva poluării și degradării ecosistemelor marine;
10. salută propunerea prezentată de Uniunea Europeană și statele membre de a încorpora ecosistemele marine și fluviale în rețeaua NATURA 2000 de zone protejate și solicită să fie luate în considerare și zonele de reproducere a stocurilor de pește;
11. invită Comisia să continue consolidarea rețelei NATURA 2000 prin extinderea acesteia la cele zece noi state membre care au aderat la Uniune în 2004, precum și la Bulgaria și România, de vreme ce, în urma aderării acestor două țări, Marea Neagră face parte acum din apele comunitare;
12. își exprimă îngrijorarea față de repercusiunile pe care le pot avea asupra biodiversității introducerea unor specii exotice și eventuala evadare a unor pești modificați genetic în ecosistemele marine și invită Comisia să aprofundeze analiza riscurilor în această privință;
13. își exprimă îngrijorarea față de posibilitatea ca anumiți pești modificați genetic să evadeze în ecosistemele marine și față de eventualitatea reproducerii lor cu pești locali, ceea ce poate perturba biodiversitatea ecosistemelor respective; invită Comisia Europeană să interzică introducerea în UE a peștilor modificați genetic destinați lanțului alimentar al Uniunii Europene;
14. îndeamnă Comisia să încurajeze și să sprijine studiile legate de creșterea în captivitate a unor noi specii, în special cele afectate de pescuitul excesiv, astfel încât să se răspundă acelor nevoi ale pieței care ar putea fi amenințate de reducerea capturilor;
15. invită Comisia să finanțeze studii privind ecosistemele marine, în special în zonele cu o biodiversitate bogată și cu o activitate de pescuit intensă;
16. salută intenția declarată a Comisiei de a introduce o legislație specifică privind certificarea ecologică a peștilor și îndeamnă Comisia să prezinte, în cel mai scurt timp posibil, o propunere legislativă în acest sens;
17. invită Comisia Europeană să instaureze controale reale în ceea ce privește descărcarea apei de balast în apele Uniunii Europene;
18. îndeamnă Comisia să exercite presiuni asupra celor răspunzători pentru întârzierile

successive care au împiedicat înființarea unor consilii consultative regionale pentru pescuit, vitale pentru o mai bună monitorizare și conservare a resurselor halieutice;

19. îndeamnă Comisia să lanseze campanii de sensibilizare a opiniei publice cu privire la problemele legate de conservarea resurselor halieutice și a ecosistemelor asociate;
20. atrage atenția asupra necesității de a acorda despăgubiri financiare comunităților locale ale căror venituri au fost afectate negativ datorită unor specifice destinate conservării mediului marin.

PROCEDURĂ

Titlu	Stoparea pierderii biodiversității până în 2010
Numărul procedurii	[2006/2233(INI)]
Comisia competentă în fond	Comisia pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară
Aviz emis de către Data anunțului în plen	Comisia pentru pescuit 28.9.2006
Cooperarea consolidată - data anunțului în plen	
Raportor pentru aviz Data numirii	Ioannis Gklavakis 27.9.2006
Raportorul (raportoarea) pentru aviz substituit	
Examinare în comisie	20.11.2006 20.12.2006
Data adoptării	25.1.2007
Rezultatul votului final	+: 23 -: 0 0: 1
Membri titulari prezenți la votul final	James Hugh Allister, Stavros Arnaoutakis, Elspeth Attwooll, Marie-Hélène Aubert, Iles Braghetto, Niels Busk, Luis Manuel Capoulas Santos, David Casa, Zdzisław Kazimierz Chmielewski, Carmen Fraga Estévez, Ioannis Gklavakis, Pedro Guerreiro, Ian Hudghton, Heinz Kindermann, Albert Jan Maat, Rosa Miguélez Ramos, Philippe Morillon, Seán Ó Neachtain, Willi Piecyk, Dirk Sterckx, Catherine Stihler, Daniel Varela Suanzes-Carpegna, Thomas Wise
Membri supleanți prezenți la votul final	Duarte Freitas, James Nicholson
Membri supleanți [articolul 178 alineatul (2)] prezenți la votul final	
Observații (date disponibile într-o singură limbă)	...

PROCEDURĂ

Titlu	Stoparea pierderii biodiversității până în 2010			
Numărul procedurii	[2006/2233(INI)]			
Comisia competentă în fond Data anunțării în plen a autorizării	ENVI 28.9.2006			
Comisia (comisiile) sesizată(e) pentru avizare Data anunțului în plen	PECH 28.9.2006	AGRI 28.9.2006	ITRE 28.9.2006	DEVE 28.9.2006
Avize care nu au fost emise Data deciziei	ITRE 4.10.2006	DEVE 3.10.2006		
Cooperare consolidată Data anunțului în plen				
Raportor(i) Data numirii	Adamos Adamou 13.7.2006			
Raportor(i) substituit (substituiți)				
Examinare în comisie	30.1.2007			
Data adoptării	21.3.2006			
Rezultatul votului final	+ 50 - 0 0 0			
Membri titulari prezenți la votul final	Adamos Adamou, Georgs Andrejevs, Margrete Auken, Liam Aylward, Pilar Ayuso, Johannes Blokland, John Bowis, Frieda Brepoels, Dorette Corbey, Chris Davies, Avril Doyle, Mojca Drčar Murko, Edite Estrela, Matthias Groote, Françoise Grossetête, Satu Hassi, Gyula Hegyi, Jens Holm, Caroline Jackson, Dan Jørgensen, Aldis Kušķis, Peter Liese, Jules Maaten, Linda McAvan, Marios Matsakis, Alexandru-Ioan Morțun, Riitta Myller, Miroslav Ouzký, Dimitrios Papadimoulis, Antonyia Parvanova, Vittorio Prodi, Guido Sacconi, Richard Seeber, Kathy Sinnott, Bogusław Sonik, María Sornosa Martínez, Antonios Trakatellis, Evangelia Tzampazi, Thomas Ulmer, Marcello Vernola, Anja Weisgerber, Åsa Westlund, Glenis Willmott			
Membri supleanți prezenți la votul final	Alfonso Andria, Giovanni Berlinguer, Iles Braghetto, Henrik Lax, Jiří Maštálka, Stefan Sofianski			
Membri supleanți [articolul 178 alineatul (2)] prezenți la votul final	Radu Podgorean			
Data depunerii	28.3.2007			
Observații (date disponibile într-o singură limbă)				